

[Torben Lund]

signal i, at der åbnes for, at man ikke skal følge det faglige personale og bruge det faglige personale på de pågældende områder.

Måtte jeg så endelig om familielægesystemet spørge ministeren – for det fik jeg ikke helt fat i – om ministeren er enig i den melding, der er kommet fra mange praktiserende læger om, at hvis man laver dette mere åbne system, åbner man for fejlbehandlinger i et omfang, man ikke ellers havde åbnet for. Man åbner også for de mennesker, der vil pendle, altså misbruge situationen, mellem de praktiserende læger.

Det var den ene side af det, og den anden er spørgsmålet om den direkte adgang til speciallæge. Jeg vil også godt spørge ministeren, hvordan ministeren vurderer dette, at man kan gå direkte til speciallæge, ud fra en ressourcemesig betragtning. Mener ministeren ikke, at det kan give flere konsultationer hos speciallæger, at der nu bliver den adgang med tilskud?

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for svarene, men jeg ved ikke, om der er noget, jeg har misforstået. Ministeren var inde på nedlægelse af små sygehuse, og ministeren sagde, at det blev i hvert fald ikke med hende i stolen. Nej, det skal amterne nok selv sørge for derude. Det er de i fuld gang med. Jeg tror ikke, at jeg fik rigtige svar på det, jeg spurgte om med hensyn til handicappede. Jeg har forstået, at ministeren skal have en drøftelse med Amtsrådsforeningen vedrørende handicappede og specialhospitaller for dem. Jeg spørger, om de små handicaphospitaler, vi har nu, som f.eks. gigt-hospitaler og andre, bliver berørt af det. Der er tale om, at de skal inddrages i noget andet eller noget mere. Jeg vil gerne have at vide, om der er noget om det.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil også takke ministeren for svarene. Men jeg synes stadig væk, at det fremstår som et noget fåget mysterium, på hvilke områder de i § 5 nævnte forebyggende aktiviteter skal ske. Hvad er det for former for forebyggelse af sygdomme og ulykker, man vil satse på? Hvad vil man gøre for det fra ministerens side?

Jeg vil stadig væk gentage ministerens højt prioriterede områder eller måske rettere regeringens højt prioriterede områder med hensyn til psykiske sygdomme og belastningssygdom-

me, altså skelet- og muskellidelser. De er slet ikke nævnt. Jeg vil også godt rette opmærksomheden på den netop i Ugeskrift for Læger offentliggjorte undersøgelse om selvmord blandt børn og unge. Det er et område, som er utrolig vigtigt, og som efter min bedste opfattelse er knyttet tæt sammen med de livsbetingelser, som vi giver vore børn og unge. Hvor står der noget om livsbetingelserne for børn og unge i dette katalog? Jeg kan ikke finde det. Jeg synes, det er et utrolig vigtigt område, for denne verden hænger jo sammen. Det kan man næsten ikke se ud af lovforslaget. Verden hænger sammen, sådan at de levevilkår, vi giver de mennesker, som samfundet består af, er levevilkår, der er afgørende for vores sundhed. Tværtimod står der endda i bemærkningerne, at man ikke mener, at forebyggelsen skal rette sig mod kriminalitet og fjernelse af børn fra hjemmet. Jeg forstår ikke helt hvorfor, for kriminalitet er en ting, der er utrolig tæt knyttet til, hvilke levevilkår man giver i samfundet – præcis ligesom psykiske lidelser, præcis ligesom det, der kan resultere i selvmord. Det er der ikke nævnt noget om.

Endelig vil jeg spørge ministeren endnu en gang: Hvis de EF-forordninger, som er nævnt i § 10, allerede er vedtaget, hvorfor står det så ikke præcist beskrevet, hvad det er, vi vedtager? Det må da være en ret for Folketingets medlemmer at vide, præcist hvad det er, vi vedtager.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg er ikke bekendt med, hvad det er for patientgrupper, fru Inger Stilling Pedersen henviser til, som ikke får den nødvendige behandling. Jeg synes, det er alvorligt, hvis vi har patientgrupper, som ikke får relevant behandling.

Jeg synes, jeg kunne høre lidt om nogle sociale problemer, men jeg vil meget gerne, at vi kan vende tilbage til det problem senere, så jeg kan give et mere kvalificeret svar, for jeg er ikke helt sikker på, at jeg har forstået indholdet.

Med hensyn til, hvilke personalegrupper der skal ansættes, må jeg sige, at der er jo nogle autorisationskrav. Man kan ikke sætte andre end sygeplejersker til at udføre sygeplejearbejde eksempelvis.

Om jeg med hensyn til familielægesystemet ikke ser en risiko for fejlbehandling og pendling og misbrug og et for stort ressourceforbrug